

svaret for denne Situation ligger, jeg vil antage, at den Mand eller de Mænd, som have fremsat denne fortvivlede Tanke, selv nok ville føle Ansvaret saa stærkt, at det er ufornødent at understrege det. Under disse Omstændigheder var der for mig, som kunde ønske dette Forhold forandret, ikke andet at gøre end loyalt at arbejde for Gennemførelsen af Skattelovene paa det givne Grundlag, og jeg antager, at mine ærede Venner i Flertallet ville erkende, at jeg har arbejdet loyalt sammen med dem.

Medens jeg saaledes skønner, at hele Situationen og Hensynet til Landets Vel kræver, at Skattelovene nu bringes til Afslutning, mener jeg ogsaa, at der ikke kan ankes med Hensyn til Retfærdigheden ved Paaligningen af de ny Skatter. Jeg beklager selvfølgelig, at en Skat som Formue- og Indkomstskatten, der burde være Statshusholdningens bedste Reserve, finder den Anvendelse, den finder, og lige saa selvfølgelig, at naar man vil ind paa det vist nok lidt urimelige Tilskud til Kommunerne, at det da nedsættes fra $2\frac{1}{2}$ til $1\frac{1}{2}$ Million. Men jeg tror alligevel, at naar Befolkningen lærer disse Skattelove at kende, vil man komme til det Resultat, at de dog ikke ere saa slemme, som man troede. Forholdet er jo det, at den store Flok ude omkring ikke til fulde har Indsigt i disse Forhold; men hvor i al Verden skulde de ogsaa faa paalidelig Underretning om Skattelovforslag? Skattelovforslagene og Betænkningen og de Hundreder af Ændringsforslag, som der er stillet, ere ikke Morskabslæsning. Befolkningen maatte da have sin Viden fra Avislæsning, men her maa det erkendes, at den fornemste Belæring har man faaet fra de Blade, der staa Mindretallet nær, og som ere Modstandere af Skattereformen, enten det er af politiske eller bladlige Hensyn. Det er imidlertid ikke lykkedes mig i noget af disse Blade at finde en virkelig upartisk Fremstilling af disse Forhold, hvorimod jeg Gang efter Gang har truffet de urigtigste Fremstillinger, de urigtigste Tal. Princippet har i Reglen været det samme. Det er Millionerne, der rasles med. Disse Millioner, der til dette Brug ikke koste noget, maa gøre et meget stærkt Indtryk paa Avislæserne; for Fremtiden skulle vi til at betale saa og saa mange Millioner Kr. mere, det gør et stærkt Indtryk paa Læserne, naar de se det. Naar en Medarbejder ved et af disse Blade, som desværre staa en ansat Institution i Hovedstaden nær, kommer over i

Provinsernes Handels- og Haandværkerforeninger og for et, for ham ulykkeligvis, meget faatalligt Publikum oplyser om disse Millioner, som skulde betales, og om disse forfærdelige Plyndringer, der skulde finde Sted, saa gaa disse 2—3 Snese Mennesker hjem og have det Indtryk, at det er dem, disse 2—3 Snese, og ingen andre, der skulle betale. Man kunde lige saa godt sige: Her er Tale om for Fremtiden at betale $1\frac{1}{2}$, 2, 3 Millioner, da der i Landet er 2 Millioner Mennesker, er det 1 à 2 Kr. til hver. Det er at gaa til den modsatte Yderlighed, naar man vilde naa et andet Resultat, og Folk vilde gaa hjem og sige: Herre Gud, er det det hele. Naar Skattelovene ere vedtagne og komne ud, vil det gaa saaledes.

Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Gustav Hansen) talte om Forholdene i Kjøbenhavn. Jeg havde troet, at man her i Kjøbenhavn kunde se lidt stort paa Forholdene, og jeg skal, uagtet jeg ellers ikke ynder det, lægge nogle Tal, som jeg har set i et af de før omtalte Blade, til Grund for en Bemærkning. Da Tallene have haft en Hensigt, gaar jeg ud fra, at de til den rigtige Side virkelig ere gjorte saa sorte som muligt; man erkender ogsaa, at nogle Fradrag kunde være skete. Efter det Resultat vil en Skatteborger i Kjøbenhavn, der har en Indtægt af 10,000 Kr., for Fremtiden komme af med ca. 120 Kr. mere om Aaret. Dette er det frygtelige Resultat af Skattelovene. Nu er det en Kendsgerning, at med disse 120 Kr. har han betalt det Tillæg til eller den Forøgelse af Kommunens Indtægter, som alle have erkendt for uundgaaelig nødvendig; denne Forøgelse er inkluderet i dette Beløb. Og saa tilstaar jeg, at naar en Mand med 10,000 Kroners Indtægt skal have Grund til at beklage sig over en Skatteomlægning og en nødvendig Skatteomlægning, fordi Resultatet for hans Vedkommende er dette frygtelige: 120 Kr. mere om Aaret, eller lad os sige 10 Kr. mere om Maaneden, saa er der unægtelig meget lidt Haab om, at man overhovedet nogen Sinde skulde kunne gennemføre en Skattereform, som der ikke vilde blive hylet ganske artigt over. Man har, som sagt, i disse Blade, jeg havde nær sagt, aldrig talt om Goderne ved disse Skattelove, og man har endogsaa fra en vis Side her i Salen været saa uforstaaende over for — eller ogsaa ikke villet vide Besked om — de Goder, som disse Skattelove bringe Købstæderne, i alt Fald mange Købstæder, at man til mig har rettet det